

”مینی بچی - یہ بنا بنایا اُنادی ڈراما ہے، اِس ڈراما ۾ ہر ایک اُکتر کی

اُکٹ فکس ہے، موکش کسکو پی نہیں مل سکتا“

پرشن :- شو بابا اُشریری ہے، وہ شریر ۾ کس لیٹی آتی ہے؟ کونسا کام کرتی ہے  
اُڑ کونسا نہیں؟

اُتر :- بابا کھتی بچی، مَن اِس شریر ۾ تمہیں صرف مرلی سُنانی آتا ہوں۔ مَن  
مرلی سُنانی کا ہین کام کرتا ہوں۔ مَن کانی پینی کی لیٹی نہیں آتا ہوں۔ مَن آیا  
ہوں تمہیں نئین راجڈانی دینی۔ باقی سواد تو اِنکی آتما لیتا ہے۔

### گیت :- چوڑ پی دی آکاش سنگھاسن....

اوم شانتی . گیت بجائی ہین وہ جاتی ہے جس ۾ اپنا تعلق ہے۔ آکاش ۾ کوئی تخت  
نہیں ہے۔ آکاش اِس پولار کو کھا جاتا ہے۔ باقی آکاش تنو ۾ تو تخت نہیں ہے۔ نہ پر پتا  
پر ماتما اِس آکاش ۾ تخت پر رہتا ہے۔ باپ بچوں کو سمجھاتی ہے ہر پر پتا پر ماتما اُڑ تم  
بچی جو آتمائین ہو، دونو اِس سورہ، چاند، ستاروں سین اُس پار رہتی ہے، اُسکو موّل وطن کھا  
جاتا ہے۔ جیسی یہاں آکاش ۾ سورہ، چاند، ستاری ہے وُسی ہو بھو جھاڑ کی موافق مہنتو ۾  
پی آتمائین رہتی ہے۔ جیسی ستاری آکاش پر کڑی ہے، کوئی چیز پر آڈار نہیں ہے۔ اُہر  
آتمائین اُڑ پر ماتما باپ، ہر سپ رہنی والی مہنتو ۾ ہے۔ اِستار موافق ہین ہے۔ گیان سورہ،  
گیان چندرما، گیان ستاری۔ اَب یہ تو سمجھایا ہے جب جب پیڑ پرتی ہے (دک ہوتا ہے) تب  
آتا ہوں۔ پُراٹی کو نیان بنانا ہے ضرور۔ پُراٹی ۾ ہین پیڑ ہوتی ہے، کلہیگ ۾ ہے دک کی  
پیڑ۔ سورب ۾ تو سک ہین سک ہے۔ قمر سین مجھی آکر سہج گیان اُڑ سہج راج یوگ سکلانا ہوتا  
ہے۔ سپ بٹاتی ہے ک آٹو۔ کرشن کی لیٹی نہیں کھتی ک سنگھاسن چوڑ کر آ جائو۔ کرشن  
کی لیٹی سنگھاسن اکبر شوپتا نہیں۔ وہ تو پرنس تانان۔ سنگھاسن تب کھین جب ک راج گدی  
ملی۔ ہان، چوٹی بچی کو باپ گود ۾ وا باجو ۾ بناء سکتی ہے۔ تو باپ سمجھاتی ہے آتمائین  
موّل وطن ۾ اِستار موافق ہے۔ قمر وہان سین نمبروار آتی رہتی ہے۔ دکاتی ہے نان اِستار کُسی  
رتی ہے۔ وہان سین پی آتمائین آکر سیڈا گرپ ۾ جاتی ہے۔ یہ اچی ریت نوٹ کرو ہر ایک  
آتما کو ستو، رجو، تمو سین پاس کرنا ہے۔ جیسی پھلی لکشمی نارائٹ آئینگی تو اُنکو ستورجو  
اوستا سین پاس ہوتی، پُرنجنم لیتی لیتی قمر تموپردان اوستا کو پانا ہین ہے۔ ہر ایک کا اُسی  
ہے۔ واپس جاء نہیں سکتی۔ ابراہیم، بُڈ آتی ہے، اُنکو پی ستو، رجو، تمو سین پاس کرنا ہے،  
پُرنجنم لینا پرتا ہے۔ دواپر ۾ ڈرم اِستاپک آتی ہے۔ وہان سین پُرنجنم شروع ہوتا ہے قمر تموپردان  
بننا ہے۔ اَب اُنکی سدگتی کوئن کری؟ سدگتی داتا تو ایک ہین شو ہے۔ کھتی ہے سپکی  
سدگتی کرنی مجھی آنا پرتا ہے۔ میری جیسا کام اُڑ کوئی کر نہیں سکتا۔ مَن دیوی  
دیوتا ڈرم پی اِستاپن کرتا ہوں۔ تمکو راج یوگ سکاء رہا ہوں۔ گتی اُڑ سدگتی داتا تو مَن  
ہوں۔ جب تم پیوٹر بن جاتی ہو تو قمر مَن تمکو واپس لی جاتا ہوں۔ تمہاری پی سدگتی  
کرتا ہوں، تمہاری سات جو اُنیک ڈرم والی ہے اُن ڈرم اِستاپکون سہت سپکا اُڈار کرتا

هون. تمڪو گيان سين شرنگهار ڪر سورڳ ڪي مالڪ لڪشمي آتوا نارائڻ ڪو ورنِي لائق بناتا هون. ڦر تمڪو واپس لي جاتا هون. سڀڪو پهلي مڪتي ڌام پيچ ديتا هون، سڀڪا سدگتي داتا پي هون. دوسري ڌرم استاپڪ جو آتي هئ وه سدگتي نهين ڪرتي. وه صرف اپنا ڌرم استاپن ڪر اُنڪي ورڌي ڪرني لڳ پرينگي. اپني ڌرم ۾ پُئرجنر ليتي ستو، رجو، تمو، سين پاس ڪرينگي. اُپي سڀ تموپرڌان هئ. آب انڪو پاون ستوپرڌان ڪوئن بنائي؟ باپ خد بڻن بچون ڪو سمجھاتي هئ. پڳوان آڪر سڀڪي سدگتي پي ڪرتي هئ، ڀارت ڪو سورڳ پي بناتي هئ. جيون مڪتي ڪي ليتي راج يوگ سڪاتي هئ اس ليتي باپ ڪي اتني مهمما هئ. گيتا هئ سرو شاسترمئي شرومڻي. پرنٽو ڪرشن ڪا نام لڳ ديني سين پڳوان ڪو پوڻ گئي هئ. پڳوان تو سڀڪا سدگتي داتا هئ اس ليتي گيتا سڀ ڌرم والون ڪي ليتي ڌرم شاستر هئ، سڀڪو اسي ماننا پري. سدگتي ڪا شاستر اوڙ ڪوئي هئ نهين. سدگتي ديني والا هئ هين ايڪ. اُنڪي هين گائي هوئي گيتا هئ. تهر بچون ڪو سدگتي ڪا گيان دي رهي هئ. گيتا ۾ شو ڪا نام هوتا تو سڀ ڌرم والون ڪا يه شاستر هوتا. باپ سڀڪو ڪهتي هئ اپني ڪو آتما سمجھ ميري سات يوگ لڳائو تو وڪرم وناش هونگي اوڙ تهر ميري ڌام آجائينگي. سڀ ڌرم والون ڪي سدگتي ڪرني والا پي مئن هون. باقي تو آتي هين هئ اپنا ڌرم استاپن ڪرني. منش ڪهتي هئ ڪيا موڪش نهين ملينگا؟ باپ ڪهتي هئ، نهين. جو پي سڀ آتمائين هئ، سڀڪا ڀارت ڊراما ۾ فڪس هئ. ڪسڪي ائڪٽ بدل نهين سڪتي. هرايڪ ڪي پوري ائڪٽ ڪا اناڊي ڊراما بنا هوئا هئ. ڊراما اناڊي هئ، اُسڪا آڊ، مڌي، آنت نهين هئ. سرشتي ڪي آڊ ستيگ ڪو ڪها جاتا اوڙ آنت ڪلهيگ ڪو ڪها جاتا هئ. باقي ڊراما ڪا آڊ آنت نهين هئ. ڊراما ڪب بنا، يه نهين ڪه سڪتي. يه پرشن اوڻ نهين سڪتا.

بابا نين سمجھايا هئ ڪ اوڙ جو پي شاستر هئ، اُن سين هرايڪ نين آڪر اپنا ڌرم استاپن ڪيئا هئ. سدگتي نهين ڪي هئ. اُنهن نين تو ڌرم استاپن ڪيئا، اُنڪي پيچي ورڌي هوتي گئي. ڪتني ڪتني گهي پائنٽس هئ. ايسي (نبنڌ) لکني جيئي هئ. يهان گپوڙي ڪي بات نهين. هار جيت ڪا يه ڊراما هئ. ستيگ ۾ پرماتما ڪو ياد ڪرني ڪي درڪار نهين. پرماتما ڪو ياد ڪري تو ڦر يه باتين پي سمجھي ڪ هر برهمڻون ڪو اُس نين رچا هئ. تمڪو تو سنمڪ بتلاتي هئ ڪ مئن رچتا هون. يه برهمڻون ڪي نئين دنيا هئ سنگر ڪي. چوئي ڪو تو ڪوئي نهين جانتِي. وراث روپ بناتي هئ. اُسڊ ديوتا، ڪتري، وئش، شودر ڊڪاتي هئ. برهمڻون ڪو پوڻ گئي هئ. ستيگ ۾ ديوتائين، ڪلهيگ ۾ شودر. سنگر يڱي برهمڻون ڪو جانتِي نهين. يه راز باپ آڪر سمجھاتي هئ. بابا ڪهتي هئ پوئرتا بگر ڪي ڌارڻا نهين هو سڪتي هئ. بابا سمجھاتي هئ ڪتني ڏير ويد شاستر هئ. پريڪرما دلاتي هئ. مندرون سين چتر نڪال پريڪرما دلاء ڦر واپس مندر ۾ لي آتي هئ. بابا اُنيوي هئ. شاسترون سين گاڏي ڀر ڪر پريڪرما ديتي هئ، اُئسي هين ڦر ديوتائون ڪي چتر پي گاڏي ۾ رک پريڪرما دلاتي هئ. يه سڀ هئ پڳتي مارڳ. تهر هو شو شڪتيان. تهر ساري وشو ڪي سدگتي ڪرتي هو. پرنٽو يه ڪوئي جانتِي نهين ڪ دلوالا مندر هوڻهو انهن ڪا يادگار هئ. اُئسا مندر ڪهين نهين هئ. جڳدمبا هئ، شو بابا پي هئ. شڪتيون ڪا چوئرا پي بنا هوئا هئ. پڳتي مارڳ ۾ ڦر سين اُئسي مندر

بنينگي. ڦر وٺاڻ هونگا. تو يهه سڀ ختم هو جائينگا. ستيگ ۾ ڪوئي مندر هوتا نهيون. يهه سڀ ڀڳتي مارگ ڪا وسنار هئ. گيان ۾ تو چڻ رهنا هئ. ايڪ شو بابا ڪو ياد ڪرنا هئ. شو بابا ڪو پوڻ اوڙون ڪو ياد ڪرينگي تو انت ۾ فيل هو جائينگي. فيل نهيون هونا هئ. منش مرتي هئ تو اُنڪو ڪهتي هئ رام رام ڪهو، پرنٽو اُٿسي ياد آتا نهيون هئ. ڦر پي گايا جاتا هئ انت ڪال جو نارائڻ سَمري.... بات آبي ڪي هئ. پنيور ڪو آگ تو لڱني هئ. انت ڪال جو نارائڻ سَمري. بروبر آب ٿر سمجھتي هو هر نارائڻ وا لڪشمي ڪو ورينگي. سورڳ ڪي ليئي تيار هو رهي هو. بابا بگر يهه گيان ڪوئي دي نهيون سڪتي. يهه بابا پي ڪهتي هئ ڪ آب همڪو شو بابا نين بتايا هئ. اُنڪو شڪتي سَنا وا پانڊو سَنا ڪها جاتا هئ. پانڊو نام هئ مهارڻيون پر. شڪتيون ڪي ڦر شير پر ساري ڊڪاتي هئ. تو باپ ڪهتي هئ جسي ڪلپ پهلِي سهج راج يوگ سڪايا ٿا، هوڻهو اسي پر ڪار سڪاءَ رها هون. جو پي اُٿڪت چلتي هئ ڪلپ ڪلپ وهي چلينگي. انڀر فرق نهيون پر سڪتا. ڦر ڪلپ ڪلپ يهه ڀارت چلينگا. بابا ڪهتي هئ تمڪو گهي گهي باتين سَنا هون. پيچي ڪيا هوني والا هئ سو تو ڦر پيچي سَنائينگي نان. سڀ آب سَنا ڏوڻ تو ڪيا بس واپس چلا جائون؟ انت تڪ نئين پائنتس سَنا تي رهيونگي. هر گيتا ڪي مهما بهت ڪرتي هئ. پرنٽو اُس گيتا وا مهاڀارت ۾ تو هنسڪ لڙائي آڌ ڊڪاءِ دي هئ. آب لڙائي تو هئ نهيون. تمهاري تو هئ يوگ ڀل ڪي بات. آهنسا ڪا آرٽ ڪوئي پي نهيون جانتِي. صرف استري ڪو نرڪ ڪا دوار ڪهه ديئا هئ. واسطو ۾ نرڪ ڪا دوار تو دونو هئ. آب اُنڪو ڦر سورڳ ڪا دوار ڪوڻ بنائي؟ وهه تو پڳوان ڪي هين طاقت هئ. يهه گيت بابا نين بنوائي هئ ڦر بناني والون نين ڪوئي نين نيڪ بنايا هئ، ڪوئي نين رانگ بنايا هئ. مڪس ڪر ديئا هئ. جسي سنڊيشيان سنڊيش لي آتي هئ تو ڪپي ميا مڪس هو جاتي هئ. بابا ڪهتي هئ هر نين گيت بنوائي هئ پرنٽو ڦر بناني والون نين مڪس ڪر ديئا هئ. رات ڪي راهي ٿڪ مت جانا... اُٿسي اُٿسي گيت مئن نين بنوائي هئ. تو يهان ڪي باتين اوڙ هئ. گئوشالا پي هئ، بنواس پي هئ پرنٽو آرٽ نهيون سمجھتي. هر نين ڪسڪو پڳايا ڪيا؟ ڪسڪو ڪپي ڪها ٿا ڪ ڪراچي ۾ چلي آنا؟ پوڄو ان شڪتيون سين؟ يهه ڊراما ۾ ڀارت ٿا. جن پر ستر هوئي تو چلي آئي. تو رائيٽ ڪيا هئ وهه باپ بٽن بتلاتي هئ. شاسترون ۾ تو جو لکا هئ وهه هئ ڀڳتي مارگ. اُن سين تو ميري سين مل نهيون سڪتي، ميري پاس آ نهيون سڪتي. مجهي تو گائيڊ بن يهان آنا پرتا هئ. ڪهتي هئ اُٿسا تن ڪيون نهيون ليئا جو گرھستي نه هو. اڙي، مجهي تو گرھستي ڪي تن ۾ هين آڪر اُنڪو گيان دينا هئ. اُنڪي هين 84 جنم بتاتا هون. تو ڪتني گهي باتين هئ. يهه نئين ڌرم ڪي ليئي پرايلوپ هو جاتا هئ. شاستر تو باد ۾ اُنڪ بنا ڏيئي هئ. هر برهمڻون ڪي ليئي ايڪ هين گيتا هئ. ڌرم پي استاپن ڪرتا هون اوڙ سدگتي پي سڀڪي ڪرتا هون. ڊبل ڪام هوئا نان.

آب هر جو سناتي هئ وه رائيت هئ يا انهنو كا رائيت هئ. سو تو تم جانتې هو. منن كوڻ هون؟ منن ٿرت هون. منن كوڻي ويد شاستر نهين سناتا هون. ڀل اس نين پڙهي تو بهت هئ پرننو وه سناتي ٿوريئي هئ. يهه تو شو بابا نئين نئين باتين سناتي هئ. وهه تو اشريري هئ. صرف يهه مرلي سناني كا كام ڪرني آتي هئ، نه ڪه ڪاني پيني آتي هئ. منن تو آيا هين هون تم بچون ڪو ڦر سين راجڌاني ديني. سواد انڪي آتما ليتي هئ.

هرايڪ ڪا ڌرم الڳ هئ، انهن اپنا ڌرم شاستر پڙهنا هئ. يهان تو دير شاستر پڙهتي رهتي هئ، سار ڪچ پي نهين هئ. جتنا پڙهتي رهتي، اسار سنسار هوتا جاتا هئ. تمپوڌان بننا هين هئ. پهلي پهلي سرشتي ۾ تم آئي هو. تم برهمڻون نين مات پنا سين جنم ليئا هئ اس طرف هئ آسري ڪنمب، يهان هئ ايشوريه ڪنمب ڦر جاڪر دٿوي ڳوڊ لينگي، سورڳ ڪي مالڪ بنينگي. مات پتا ڪي مت پر چلينگي تو سورڳ ڪي سوڪ گهنيري ملينگي. باقي رڍر گيان يگيه ۾ وگهن تو ضرور پرينگي. باپ ڪهتي هئ بچي، وڪارون پر جيت پاني سين هين تم جڳت جيت بن سڪتي هو. اڻسي ٿوريئي شادي نهين ڪرينگي تو ڪمزور ره جائينگي. سنياسي پوٽر بنتي هئ ڦر وه ڪتني موٽي تندرست رهتي هئ. يهان تو برين (دماغ) ڪا ڪام هئ، مڪنت هئ، دڌيچي رشي ڪا مثال هئ نان. سنياسيون ڪو تو بهت مال ملتا هئ. بابا خد بهت مال ڪلائي ٿي. يهان تو بهت پرهيز رڪني پرتي هئ. آڃا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ ڳڊمارنگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

### ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

- (1) گيان ڪي اچي ڌارڻا ڪي ليئي پوٽرتا ڪي ورت ڪو اپنانا هئ. انت ڪال هئ اس ليئي اڻسا اپياس ڪرنا هئ جو ايڪ باپ ڪي سواءِ اوڙ ڪوڻي ياد نه آئي.
- (2) دڌيچي رشي مثل شيوا ڪرتي وڪارون پر وجهه پراپت ڪر جڳت جيت بننا هئ.

### وردان-ٻڌي ڪو ڊئريڪشن پرماتل سريشت استتي ۾ استت ڪرني والي

#### ماسٽر سرو شڪتيوان پو

ڪئين بچي جب يوگ ۾ بئنتي هئ تو آتمر ايمان هوني ڪي بدلي شيوا ياد آتي هئ، ليڪن اڻسا نهين هونا چاهيئي ڪيونڪ لاسٽ سميه اڱر اشريري بنني ڪي بجاءِ شيوا ڪا پي سنڪلپ چلا تو سيڪنڊ ڪي پيپر ۾ فيل هو جائينگي. اس سميه سواءِ باپ ڪي، نراڪاري، نروڪاري، نراهنڪاري اوڙ ڪچ ياد نه هو. شيوا ۾ ڦري ساڪار ۾ آجائينگي. اس ليئي يهه اپياس ڪرو ڪه جس سميه جس استتي ۾ استت هونا چاهين، استت هو جائين. تب ڪهينگي ماسٽر سرو شڪتيوان، ڪنٽرولنگ اوڙ رولنگ پاڙوالي.

سلوگن - ڪسي پي پرستي ڪو سهج پار ڪرني ڪا ساڌن هئ. ايڪ ڀل، ايڪ پروسا.